

عنوان مقاله:

پتانسیل سنجی پرورش دریایی آبزیان با رویکرد حفظ منابع آب داخلی در ایران

محل انتشار:

نهمین کنگره پیشگامان پیشرفت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مصطفی علیشیری - دانشجوی کارشناسی ارشد تکثیر و پرورش آبزیان دانشگاه تهران

ندا داستانیپور - دانشجوی کارشناسی ارشد بومشناسی آبزیان شیلاتی دانشگاه صنعتی اصفهان

حسن نژادحیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد تکثیر و پرورش آبزیان دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

محدودیت منابع آبی در آبهای داخلی و اهمیت استفاده از آب شیرین جهت شرب، کشاورزی، صنعت و همچنین کاهش کیفیت آبهای داخلی و ایجاد آلودگی ناشی از آبی پروری در آبهای داخلی، کشورهای تولید کننده آبزیان را به پرورش ماهیان دریایی سوق داده است. پساب استخرهای آبی پروری با افزایش غلظت مواد جامد معلق، مواد آلی محلول، کاهش سطح اکسیژن محلول، ایجاد حالت بی هوازی افزایش غلظت نیترات و فسفات می تواند موجب آلودگی اکوسیستم های آبی شود بنابراین انتقال و یا گسترش مزارع پرورش ماهی از آبهای داخلی به محیط دریایی که ظرفیت خود پالایی بیشتری نسبت به آبهای داخلی دارد از اهمیت زیادی برخوردار است. پرورش ماهی در قفس به دلیل تقاضای جهانی به تولیدات آبی در ۳۰ سال اخیر رشد فزایندهای داشته است و در حال حاضر به عنوان سریع ترین مسیر در پاسخ به نیاز جهانی، به خصوص در کشورهای در حال توسعه است... بر اساسی مطالعات برای آبهای ساحلی خلیج فارس ۱۵۰ هزار تن، برای سواحل دریای عمان ۳۰۰ هزار تن و برای آبهای دریای خزر نیز ۳۰۰ هزار تن ظرفیت تولید ماهیان دریایی پیش بینی شده است. پرورش ماهی هایی نظیر ماهی صبیتی، سوکلا سی باس آسیای، هامور، شانک زرد باله، حلوا سفید، شوریده، سرخو، سیم دریایی، راشگو، صافی، سنگسر و ماهیان خاوباری در وقف های دریایی، پرورش در محیطهای محصور ساحلی (پن کالچر) و پرورش در حوضچه های بتنی (لند بیس) راهکار مناسبی جهت استفاده از حداکثر پتانسیل تولیدی کشور می باشد.

کلمات کلیدی:

آبزیپروری، آبزیپروری دریایی، شیلات، پرورش ماهی، آب داخلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/536549>

